

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENAT

Comisia juridică, de numiri,
disciplină, imunități și validări
Nr.XXIII/1111/2001

RAPORT

la proiectul de lege asupra transferării
persoanelor condamnate în străinătate

Cu adresa L nr.387/2001, Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări a fost sesizată spre dezbateră și întocmirea raportului cu **proiectul de lege asupra transferării persoanelor condamnate în străinătate**, adoptat de Camera Deputaților.

În ședința din 17 octombrie 2001, Comisia juridică a luat în dezbateră proiectul de lege și a hotărât, în unanimitate, să adopte **raport de admitere**, fără amendamente, în forma adoptată de Camera Deputaților.

România a ratificat prin Legea nr.76 din 12 iulie 1996 Convenția Europeană asupra transferării persoanelor condamnate, adoptată la Strasbourg la 21 martie 1983. În vederea înscrierii Convenției europene în ordinea de drept român, a fost necesară stabilirea printr-o lege specială, de drept, internă, a normelor complementare de punere în executare, menită să cuprindă normele procedurale care să se refere la condițiile și mecanismele de transfer al persoanelor condamnate și care să indice autoritățile competente să îndeplinească aceste proceduri.

Legea noastră internă nu cunoștea instituția juridică a transferului din/în străinătate al condamnaților, nu se cunoaște cărei autorități judiciare îi este atribuită competența de a decide, nici nivelul la care se ia decizia.

De aceea, a fost necesară reglementarea prin lege specială a normelor complementare care să facă viabile dispozițiile Convenției europene. Astfel, proiectul de lege este structurat pe trei capitole:

Capitolul I "Dispoziții generale"- care consacră regula că transferul persoanelor condamnate se admite numai în temeiul și pentru executarea normelor convenționale în materie. Sunt definite unele noțiuni, cum ar fi:

condamnare, hotărâre, stat de condamnare, stat de executare, resortisant și sunt precizate obiectivul și condițiile transferării. Condiția principală, stabilită prin proiectul de lege, este ca durata condamnării rămasă de executat să fie de cel puțin 6 luni la data primirii cererii, sau să fie nedeterminată.

Capitolul II "Procedura" - stabilește dispoziții normative pentru cele două posibile situații în materie, România ca stat de condamnare și, respectiv, România ca stat de executare.

Sunt, de asemenea, înscrise reguli de competență internă, stabilindu-se că hotărârea privitoare la transfer este dată de Curtea de Apel competentă, sesizată de către Parchetul de pe lângă acea Curte de Apel. Hotărârea este supusă recursului la Curtea Supremă de Justiție a cărei decizie este definitivă și se comunică celuilalt stat prin intermediul Ministerului Justiției.

Cheltuielile de predare - primire, ca și cele de tranzit, se suportă de Ministerul Justiției, astfel cum s-a reglementat, deja, prin Ordonanța de Guvern nr.69/30 august 1999.

Capitolul III "Dispoziții finale" – preia textul art.21 din Convenția europeană referitoare la aplicarea în timp și completează art.28¹ pct.1 din Codul de procedură penală pentru a stabili competențele Curților de Apel în legătură cu soluționarea cererilor privind transferul condamnaților în străinătate.

S-a primit aviz favorabil de la Comisia pentru drepturile omului și minorități și Consiliului Legislativ ,

Față de cele prezentate supunem dezbaterii plenului Senatului prezentul raport de admitere la proiectul de lege asupra transferării persoanelor condamnate în străinătate.

În raport cu obiectul de reglementare, proiectul de lege face parte din categoria legilor organice și urmează să fie adoptat cu respectarea art.74 alin.(1) din Constituția României.

Președinte,

Senator Aristide Roibu

Secretar

Senator Ion Predescu

București, 24 octombrie 2001